

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Conestații

Str. x
Tel : x
fax 0x

DECIZIA NR. ____46____
din __06.05.2011_____

**privind soluționarea contestației formulate de SC X SRL
cu sediul în localitatea X nr. X, Județul Suceava, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. X din 30.03.2011**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. X din 30.03.2011 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 30.03.2011, asupra contestației depuse de **SC X SRL** cu sediul localitatea X nr. X, Județul Suceava.

SC X SRL contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția Fiscală nr. X din 12.10.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava sub nr. X din 13.10.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 12.10.2010, privind suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei** impozit pe profit datorat de persoanele juridice române;
- **X lei** majorări de întârziere aferente impozit pe profit datorat de persoanele juridice române;
- **X lei** TVA;
- **X lei** majorări de întârziere aferente TVA;
- **X lei** impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- **X lei** majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- **X lei** contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- **X lei** majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- **X lei** contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- **X lei** majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;

- X lei contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de la angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de la angajator;
- X lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- X lei contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuțiilor pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- X lei contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale.

De asemenea, societatea contestă și decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. X din 13.10.2010.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209, alin. (1) din Ordonanța Guvernului 92/2003 privind Codul de Procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să analizeze contestația.

1. Referitor la susținerea contestatorului conform căreia nu i-au fost comunicate Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite de inspecția fiscală nr. X din 13.10.2010 precum și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. X din 13.10.2010, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să analizeze dacă depunerea cu întârziere a contestației a fost determinată de modalitatea de efectuare a controlului precum și de comunicarea actelor administrative fiscale.

În fapt, societatea susține că nu a avut cunoștință despre efectuarea controlului, nu a fost înștiințat și nu a pus la dispoziția organelor de inspecție toate actele contabile, fapt pentru care solicită repunerea în termen a contestației.

Prin Referatul cu propuneri de soluționare organele de inspecție fiscală fac precizarea că: „SC X SRL a fost înștiințată că va face obiectul unei inspecții fiscale prin avizul de inspecție nr. X/27.08.2010 înmănat direct prin semnătura contabilului societății.

În timpul controlului societatea a fost reprezentată de X, administrator al societății verificate, împreună cu contabilul societății d-na X, care a confirmat acest fapt.”

În conținutul Raportului de inspecție fiscală nr. X din 12.10.2010 se face precizarea că „Pe durata inspecției fiscale, societatea a fost reprezentată de d-nul X în calitate de administrator”.

Urmare celor precizate, rezultă că pe timpul controlului societatea a fost reprezentată de administratorul societăți împreună cu persoana care răspunde de evidența contabilă.

De asemenea, în ceea ce privește înștiințarea privind discuția finală, anexată în xerocopie la dosarul cauzei, facem precizarea că acesta a fost luată la cunoștință pe bază de semnătură și ștampilă a societății.

În ceea ce privește comunicarea actului, din documentele existente la dosarul cauzei reiese faptul că acesta a fost comunicat în data de 25.01.2011, persoanei care răspunde de evidența contabilă, pe bază de semnătură și ștampilă a societății.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 44 alin. 1, 2 și 4 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 44

„Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit [art. 18](#) alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile [art. 19](#), actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

Tot referitor la modalitatea de comunicare a actelor, sunt aplicabile și prevederile Codului de procedură civilă Capitolul II **Citațiile și comunicarea actelor de procedură, art. 87 pct. 2**, conform căruia „**Persoanele juridice de drept privat, prin reprezentații lor, la sediul principal sau la cel al sucursalei ori, după caz al reprezentanței.**”

De asemenea, la art. 91 din Codul de procedură civilă, se prevede că „**Înmânarea citațiilor și a tuturor actelor de procedură, în cazurile prevăzute de art. 87 pct. 1, 2, 3, 5 și 7, precum și cele prevăzute de art. 90 alin. 3, 4, 5 și 6 sau atunci când actul**

urmează să fie înmânat unui avocat ori notar public, se poate face funcționarului sau persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care își va arăta în clar numele și prenumele, precum și calitatea, iar apoi va semna dovada.”

Din textul de lege enunțat se reține faptul că înmânarea actelor de procedură în cazurile prevăzute de art. 87, se poate face funcționarului sau persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care își va arăta în clar numele și prenumele, precum și calitatea, iar apoi va semna dovada.

Art. 7 alin. (1) și alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prevede că:

„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.[...]

(7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.”

Potrivit **art. 207 alin. (1)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”**

Se reține că termenul de depunere a contestației este de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.

Conform prevederilor **pct. 3.11** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„3.11. Dispozițiile privind termenele din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător [...]”.

La **art. 103** din Codul de procedură civilă se prevede că:

„Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.”

Din textele de lege menționate se reține că înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept poate introduce plângere prealabilă prin care solicită autorității publice emitente revocarea, în tot sau în parte, a actului administrativ în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia, sub sancțiunea decăderii.

În temeiul **art. 7 alin. (7)** din textul de lege menționat, plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.

Totodată, se reține că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când petentul dovedește că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voința sa să exercite calea de atac sau să îndeplinească actul de procedură.

În cazul de față, potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, persoana care răspunde de conducerea evidenței contabile a luat la cunoștință de emiterea deciziei de impunere la data de 25.01.2011, acesta fiind confirmată cu ștampila societății.

Potrivit **art. 213 alin. (5)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”**

Cum Decizia de impunere nr. X din 13.10.2010 precum și Decizia de nemodificare a bazei de impunere au fost luate la cunoștință pe bază de semnătură și ștampilă a societății, iar contestatorul nu a dovedit existența unor motive temeinice, care să-l fi împiedicat să declanșeze calea de atac, se constată că, în cauză, operează sancțiunea prevăzută de art. 103 din Codul de procedură civilă și art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât, urmează să fie respinsă cererea contribuabilului, acesta neputând fi repus în termen, decăzând din dreptul de a-i fi soluționată contestația pe fond.

2. Cauza supusă soluționării este daca Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care contestația nu a fost depusă în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. X din 13.10.2010 și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. X din 13.10.2010 întocmite de Activitatea de inspecție fiscală, au fost comunicate contribuabilului în data de 25.01.2011, conform semnăturii și ștampilei de luare la cunoștință, de pe adresa nr. X din 13.10.2010.

Contestația a fost depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, fiind înregistrată sub nr. X din 22.03.2011.

Din cele prezentate mai sus rezultă că societatea a depus contestația după un număr de **55 de zile** de la data la care i-au fost comunicate Decizia de impunere nr. X din 13.10.2010 și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. X din 13.10.2010.

În drept, art. 68 „Calcularea termenelor” și art. 207 alin. (1) „Termenul de depunere a contestației” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, prevăd:

Art. 68 „Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă (...)”

Art. 207 „(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii (...)”

Alin. 1 al art. 217 **„Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale”** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

În ceea ce privește modul de calcul al termenelor, la art. 101, Codul de procedură Civilă stipulează:

„Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul. (...)

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare”.

Specificarea modului de calcul al termenelor este dată și de punctul 3.11 din Ordinul nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, unde se precizează:

„Termenul (...) se calculează pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua în care el a început și nici ziua în care el se sfârșește”.

Din cele prezentate mai sus se reține că **SC X SRL** putea să depună contestație la organul emitent al actului atacat până la data de **25.02.2011, inclusiv**.

Contestația a fost depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, fiind înregistrată sub nr. X din 22.03.2011, după un număr de **55 de zile** de la data comunicării Deciziei de impunere nr.X din 13.10.2010 și a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. X din 13.10.2010, deci peste termenul de 30 de zile prevăzut la art. 207 **„Termenul de depunere a contestației”**, din Codul de procedură fiscală.

Întrucât contestatoarea nu a respectat condițiile impuse de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu privire la termenul de depunere a contestației, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația, drept pentru care **se va respinge contestația** formulată, **ca nedepusă în termen**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 87 și 91 din Codul de procedură Civilă, art. 7 alin. 1 și 7 din Legea 554/2004 privind

Contenciosul Administrativ, art. 68, art.207 alin (1), art. 213, art. 217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, pct. 3.11 din O.M.F.P nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 101 din Codul de procedură civilă, coroborate cu art. 216 din Codul de procedură fiscală republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea cererii contribuabilului de repunere în termenul de depunere a contestației formulate, **ca neîntemeiată.**

2. Respingerea ca nedepusă în termen contestației formulată de **SC X SRL** din localitatea X nr. X, județul Suceava, privind suma totală de **X lei lei** reprezentând:

- X lei impozit pe profit datorat de persoanele juridice române;
- X lei majorări de întârziere aferente impozit pe profit datorat de persoanele juridice române;
- X lei TVA;
- X lei majorări de întârziere aferente TVA;
- X lei impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- X lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- X lei contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- X lei contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- X lei contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de la angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de la angajator;
- X lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;

- X lei contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuțiilor pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- X lei contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- X lei majorări de întârziere aferente contribuției angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.